

Harmónia-projekt

Juhász Tibor - 2019-11-17 14:00:00

Villamoson, bevásárlóközpontban. Az utcán. Nézd az arcokat, a ruhákat. Ráncokat keres, foltokat. Egy öntudatlan mozdulatot, felfeléket. Amikbe kapaszkodhatsz. Ha ez megvan, onnantól már könnyű. És idővel sokkal könnyebb lesz.

fotó: NT

Szeretni fogod ezt a játékot, mert egyre bátrabb és jobb leszel benne. Hamarosan bevonod majd magadat is. Szereplőként. Elképzeled például, milyen lenne együtt élni a fekete hajú lánnyal, aki veled szemben ül most a villamoson. Vagy zenekart alapítani a sráccal, aki a múltkor dobverőkkel zsonglőrködött az Eötvös utca elején. Hálás leszel ezekért a kis történetekért. Segítenek a hétköznapiakban, amik vagy elviselhetetlenül pörögnek vagy frusztrálón szürkék. Elhiszed majd, hogy közöd van hozzájuk. A napokhoz meg az ismeretlenekhez is.

Persze, elfelejted majd a történetek nagy részét. De lesznek, amik megmaradnak. Például azok, amik a múltaddal kapcsolatosak. Amikbe a kelleténél jobban bevonódtál. Akkor születik majd meg az egyik ilyen, amikor ismerősnek tűnik egy szembejövő az utcán. Közelebb jön az illető, és te egy régi barátodat véled felfedezni benne. Elszégyelled magad, mert hónapok óta nem jutott az eszedbe. Őt éve, hogy elhagytad a szülővárosod, azóta nem kerested őt. Másfelé ment az életed, nem úgy jött ki a lépés. Megsértődtél valami semmisségen, újabb életre szóló barátságokat építettél. De most ő is itt van, a találkozás elkerülhetetlen. Hallottad pár éve, megházasodott. Jól élnek a feleségével? Kell-e nélkülözniük? Ilyeneket szokás kérdezni. Lehet, családapa már. Sokat beszélgettetek annak idején a könnyűzenéről is. Miket hallgat most? Sikerült-e már feldolgoznia a traumát, amit az édesanyja halála okozott? Még közelebb jön. Kifújod magad. Nem ő az. De a hasonlóság így is megdöbbentő. Az orruk, a szemük vágása. Csak ez az ismeretlen férfi, aki már vissza is olvadt a tömegbe, jobban öltözött volt. Mintha mindenét most vette volna, épp az imént. Talán mégis a régi barátod volt az. Kapott egy jobb állást, vezető beosztása van egy építészeti irodában. Egy lakópark tervezetén agyalt

az imént. Nagy projekt, neve is van, mondjuk Harmónia-projekt. Sok a munka, oda kell figyelnie a nap minden percében. Ezért nem vett észre. Ettől jobban érzed magad.

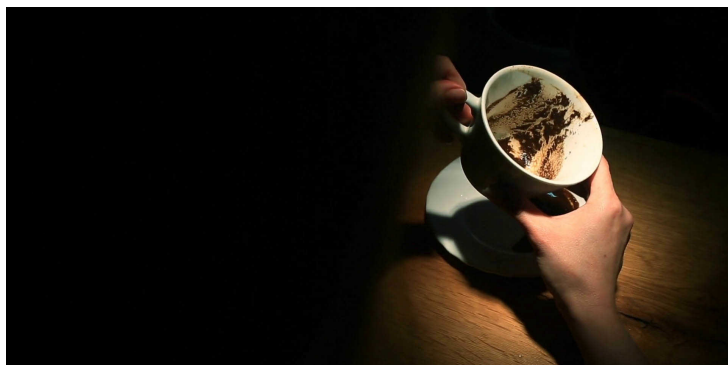

fotó: NT

Hazamész, felhívod. Hosszan beszélgettek, örültök egymásnak. Vacsorára invitál, te pedig elfogadod a meghívást. Másnap időben elkészülsz, az autód viszont nem indul. Busszal kell menned, épp eléred a járatot. Az ablak mellett foglalysz helyet, nézed az éjszakai város fényeit. Átgondolod, mi minden történt veled azóta, hogy ideköltöttél. Lehetőségek, csalódások. Kávét már nem iszol annyit, mint régen, igaz, az alkoholfogyasztási szokásaid változatlanok. És mióta a nő, akivel együtt szeretted volna tölteni a hátralévő éveidet, kilépett az életedből, a dohányzás különösen nagy örömet okoz a számodra. Felteszed a kérdést, hogy mióta is otthonod ez a város. Meglepődsz, mert nem tudsz magadnak felelni. Rájössz, nem találsz a helyed.

A vacsora jól sikerül, sokáig beszélgettek. Elmeséli, hogyan került ide. Te pedig mesélsz a felismerésedről. Taxival mész vissza az albérletedbe. Sokat ittál, álmos vagy, bedőlsz az ágyadba, rögtön elalszol. Haza kell menned, másnap ezzel a tudattal ébredsz. Nem törődsz a fejfájással, a lerobbant autóval sem. Csomagolni kezdesz.

Az ilyen történeteken sokat fogsz gondolkodni. Talán arra sarkallnak majd, hogy felhívj valakit. Valakit, aki hirtelen hiányozni kezd. Igen, telefonálni fogsz. Most utazol, de majd otthon. És akkor zöttyen egyet a szerelvény, leejted a telefonod. Egy fekete kabátot viselő úr ül veled szemben. Észre sem vetted, hogy a lány leszállt. Az úr felkapja a készüléket, feléd nyújtja, mosolyog. Életkorát meghazudtoló fürgeséggel hajolt le a mobilodért. Talán sportoló volt. Ő sem itt született, hanem egy isten háta mögötti faluban, ahol már azoknak a düledező házaknak a romjait sem találni, amik között annak idején először rúgott labdába.

fotó:

Juhász Tibor 1992-ben született Salgótarjánban. Költő, a KULTer.hu szépirodalmi rovatának szerkesztője, a [Kortárs Online](http://KortarsOnline) irodalmi rovatvezetője. Első verseskötete *Ez nem az a környék* (2015), első prózaskötete pedig *Salgó blues* (2018) címmel jelent meg.

Juhász Tibor tárcasorozata a Debrecineren itt olvasható: [ZACC](#).